

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

64566

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 31.XII.1969 (P 137 904)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 15.III.1972

Kl. 30 i, 8/01

MKP A 61 I, 15/00

UKD

Współtwórcy wynalazku: Włodzimierz Jędrzejewski, Wiesław
Krzywański, Tadeusz Mordaka

Właściciel patentu: Instytut Włókiennictwa, Łódź (Polska)

Sposób wytwarzania włókninowego środka opatrunkowego

1

Przedmiotem wynalazku jest sposób wytwarzania środka opatrunkowego z włókniny klejonej, posiadającego strukturę podobną do gazy. Opatrunki te znajdują zastosowanie w lecznictwie z uwagi na swe właściwości, zwłaszcza dużą przepuszczalność powietrza oraz układalność nie powodującą miejscowych ucisków.

Dotychczas używane środki opatrunkowe są wytwarzane w postaci gazy techniką tkacką lub dziewiarską. Prócz tych klasycznych sposobów wytwarzania znane są sposoby wytwarzania bandaży techniką włókninową, polegającą na tym, że włókninę w czasie jej wytwarzania poddaje się działaniu powietrza, pary lub wody, które pod odpowiednim ciśnieniem perforują włókninę. Wadą tych bandaży jest ich niewystarczająca wytrzymałość, zależna od wytrzymałości użytej do nich włókniny. Do produkcji tych bandaży konieczne są skomplikowane maszyny.

Sposób według wynalazku umożliwia produkcję włókninowych środków opatrunkowych o zadawalających parametrach higieniczno-sanitarnych i odpowiedniej wytrzymałości.

Sposób ten polega na wytworzeniu runa o wadze od 30 do 70 g/m² z włókien o dużej higroskopijności, najkorzystniej bawełny lub wiskozy. Runo to nakłada się na cienką siatkę o dużej rozciągliwości w kierunku poprzecznym, wykonanej dowolną techniką z bawełny, wiskozy lub innych włókien naturalnych albo chemicznych. Siatkę z nałożonym runem napawa się nietoksycznym środkiem wiążącym,

2

na przykład lateksem, celem trwałego połączenia włókien runa oraz wytworzonej w ten sposób włókniny z siatką. Po wyciśnięciu lepiszcza na wałkach napawarki, włókninę z podklejoną siatką, rozpiętą na bocznych, ugiętych przewodnikach na przykład łańcuchach prowadzących, wprowadza się do suszarki dyszowej, poddając ją wstępnemu suszeniu w temperaturze od 80 do 110°C z jednoczesnym rozciąganiem w kierunku poprzecznym. W wyniku rozciągania włóknina ulega perforacji, wielkość której zależy od siły rozciagu. Po rozciągnięciu pierwotna szerokość pasma włókniny zwiększa się dwu- lub trzykrotnie, wskutek czego otrzymany wyrób uzyskuje strukturę, zapewniającą mu pożądaną przewiewność oraz odpowiednią wytrzymałość dzięki wklejonej siatce.

Wykończenie otrzymanego środka opatrunkowego polega na znanych procesach suszenia i sieciowania włókniny.

Zastrzeżenie patentowe

Sposób wytwarzania włókninowego środka opatrunkowego, **znamienny tym**, że runo z włókien higroskopijnych, najkorzystniej bawełny lub wiskozy nakłada się na siatkę z włókien naturalnych lub chemicznych oraz napawa nietoksycznym środkiem wiążącym korzystnie lateksem, następnie podusza się w temperaturze od 80 do 110°C, jednocześnie rozciągając w kierunku poprzecznym, celem uzyskania perforacji.